

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 7. Deus Iudex

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Deus Index.

C A P. VII.

PLurima rationes ad probandum terrorem
 primi Iudicii adduci possunt; sed hæc omnium
 est & præcipua, à qua, ut à prima origine, cætera
 dependent: & consistit in duabus hæc distinctionibus
Deus Index. Est terribilissimum Iudicium, quod
 nobis fiet in fine vitæ: quia, qui nos iudicat, est Deus
 Deus infinitæ potentia, infinitæ sapientia, infinitæ
 iustitiae, infinitæ iustitiae, infinitæ misericordiae.
 Infinitæ potentia, ergo nullus ei resistere poterit.
 si infinitæ sapientia, cognoscit omnia nostra peccata
 grandia & levia, nec quicquam ei celare potest.
 infinitæ bonitatis, non potest non odisse peccatum
 si infinitæ iustitiae, non potest non castigare
 eadem peccata & crimina: & denique, si est infinitæ
 misericordiae, rationem à nobis exiget, quod tot tantis
 suis beneficiis, tam copioso gratiarum cumulo
 correspondemus, & quidem tanto peccatorum numero
 ro. Verum ad particularia descendamus, consideremus
 que, quid sit Iudicium Divinum, & iudicari à Deo
 spondet Job, nihil aliud esse, quam disputare cum Deo
 Disputare cum Deo cupio. Si homo quidem plebeus
 idiota disputare deberet cum aliquo litterato & Theologo,
 anno primo proposito argumento remaneret
 fusus & confusus; quando magister domo cum Deo
 putaturus, quando dicit Deus in extremo Iudicio
 interrogabo te, responde mihi. Interrogabo te, non de peccatis
 manifestis duntaxat, verum etiam de occultis, quæ
 culpabiliter pro peccatis non reputasti, & tamen inter
 computare tenebaris. Quemadmodum manifestum
 patet exemplo istius Prophetæ, qui & bonum esse
 Deum velle iudicabat, faciendo id, quod sibi aius
 gerebat Propheta: & tamen, ut ipsamet declarat
 ptura, in actione illa male fecit, & peccavit. Et ratio

Job. 13.

Job. 38.

2. Reg. 13.

quia poterat & debebat in dubio isto casu consulere De- *Carthus.*
 um per orationem, ab eoq; lumen percire, quo cognovisset. *hic.*
 num verus, an falsus fuisset Propheta, qui sibi lo-
 quebatur: ast, quia imprudenter & subito credidit illius
 verbis contrariis ei, quod Deus ipsi reuelauerat, pecca-
 vit. Quanta peccata modò occulta tempore Iudicii no-
 bis manifestabuntur? Quomodo anima tota quasi atto-
 nita & in extasi raptâ, cum hærebit, cum sibi impurari
 videbit peccata, quæ inter peccata non computabat, cõ-
 putare tamen debebat, & eadem vt talia cognoscere te-
 nebat? Hæc erant peccata illa, quæ tantum David ti-
 mebat, quando ab iis liberari petebat à Deo. *Ab occultis* *Psal. 18.*
meu munda me, Domine. Hæc igitur erat materia exami-
 nis Christi super nos, nostraq; peccata omnia, tam mani-
 festa, quam occulta instituendi. *Interrogabo te.* Quid re-
 spondebis? quam ratione, quam exultationem proferre
 poteris? Neq; hic fisset Diuinum Iudiciũ, procederet vlti-
 rius, examinabitq; nõ actiones peccaminosas duraxat, *Psal. 74.*
 sed etiam actus bonos: *Ego, inquit, iustitias iudicabo.* Exa-
 minabo quoque opera bona, quæ coram oculis Mundi
 comparent iusta & sancta; ast coram oculis Dei repleta
 patebunt imperfectonibus & defectibus. Si lumen, quo
 manus est, eò clariùs manifestat res minutas & exiguas
 (vadè lumen Solis, quia est in summo gradu, patefacit &
 in apertum producit ipsos etiam actus atomos) Quid nõ
 efficiet lumẽ infinitæ Sapientiz Dei? Si anima, quò san-
 ctior, distinctiùs cognoscit peccata leuia; quid non co-
 gnoscat Sanctitas Dei? *Quamobrem merito S. Apo-*
stolus Paulus propriæ hæud confidebat cognitioni, di- *i Cor. 4.*
ens: Nihil mihi conscius sum, nullam in me cognosco cul-
pam; sed non in hoc iustificatus sum, nec propterea me
Gratiã præditum esse prætendo. Quod si rationem
eius postules, responderet: Qui autem iudicabit me, Do-
minus est, & Deus est, qui iudicaturus est: A quo, vt
expont D. Gregorius, si quis examinandus sum, qui *S. Greg. lib.*
oculis plusquam lynceis videbit secreta cordis, cunctos *5. moral. 4.*
etiam minutissimos ac subtilissimos conscientiz ato-
mos, omnes cuiuslibet actionis circumstantias &
qualitates. Neque duraxat opera nostra propria, & bo-
na & mala, examinabit summus Iudex, verum etiam
peccata aliena, non à nobis parata, sed no-
bis attri-

IOYSEI
 DE REI
 M. I
 O. V

bis attributa, quibus quodammodo cooperati fuerunt Deo: aut non impediendo, quando impedire poterant coram tenebamur, vel consulendo, vel audiendo, vel aliis modis. Et ab hisce quoque liberari petebat David, quando

Psal. 118. do dicebat: *Ab alienis parce seruo tuo, Quasi dicitur: Non sufficiunt mihi peccata propria: non permittere, sed ut ne, ut ego peccatorum alienorum particeps sum. Et per necatur materiae iudicii modus iudicandi cum misericordia & seueritate. Duo dantur Dei Tribunalia: alter peccati misericordiae, & est in presenti vita; alterum iustitiae, & est in futuro iudicio: & hoc adeo terribile & sompiterabile est, ut non nisi ab eo, qui illud expertus fuit, carmediri & explicari possit. Unde defunctus quidam Dei suo apparendo & exclamando dixit: *Nemo credit, nemo credit, quam stricte Deus iudicat, quam quisque**

Discip. ser. 9. in fin.

punitur. Et de quodam alio Religioso legitur, quod in extremis constitutus incredibili laetitia & gaudio iudicatus fuerit, quia viderat ad se venientes, primo noscendos Sanctos, quos speciali deuotionis cultu venerat peccata fuerat: secundo magnam Angelorum cateruam, & benedixit ipsam Angelorum Reginam, Verum postquam per omnes visitationes subito laetitiam illam commutauit in summam tristitiam, & totus cepit expalescere, & tremore & sudare, ac circumstantibus dixit: *Ecce iudex, ecce iudex, Christus iudex venit ad me iudicandum.* Quis in persona tam sanctae vitae, quae etiam coelesti ipsius Matris Dei visitatione digna erat, tantum conceptum morem ac tremorem ad conspectum & aduentum Christi iudicis, quid faciet totus peccatis & Mundi affectibus immerfus, & qui non est in tam bono statu conscientiae? *Menti tuae semper obuersetur, ac cordi tuo continuo haereat verbum hoc: Ecce iudex: & quid dicitur iudex? Deus.* Et quomodo coram Deo, in cuius

Iob, 25.

specu nec stella mundi sunt, comparere poterit? Sicuti stellae tenebrae sunt respectu & aspectu Solis, ita iustitia nostra, comparatae cum summa sanctitate & iustitate Dei, quasi iniustitiae comparent. Non iustitiam

Psal, 18. tur in conspectu tuo omnis viuens. Ubi notat S. Hieronymus, Prophetam non dicere: *omnis homo, sed omnis viuens; quia nec homo, nec Angelus iustificabitur*

si fuerit Deo: & puritas Angelica non comparer; sed euanesceat
 tera coram puritate Dei: & Christus solus (vt ait Athana-
 s. Athan. ad Antioch. q. 136.
 s. o, velus) cum sanctitate suâ comparere potest coram Deo,
 quia nunquam incapax omnis peccati, propter vniouem hy-
 gasti diuinitatis & visionem beatam: Nullus, praeter Chri-
 stum, iustificatur in conspectu Dei: qui incapax peccati
 est, propter vniouem & visionem. Et post Christum lo-
 cum tenet sanctissima Mater eius, vt potè, per Gratiam etiam im-
 munita: non peccabilis.

Vidimus periculum, in quo anima constituitur pro-
 & fons terrorea) & timorem Dei iudicis: pergamus ad re-
 fuit, in medium. Unicum hoc est, recursus ad misericordiam
 dam Dei; at id faciendum in tempore oportuno, quod est tem-
 credi, eius vite, non mortis: recurrendum est igitur ad Deū,
 quāuisque deprecandus in hunc modum: Non intres in iudi-
 tur, quoniam cum seruo tuo, Domine. Et vult dicere: Noli me
 audire iudicare, Domine, iuxta rigorem tuæ iustitiæ: sed super-
 Iacob. 2.
 mō miserabiliter misericordiam iudicium: noli me iudicare iuxta
 u peccatorum meorum merita; sed prout tuā exigit pietas
 uam: & benignitas. Noli iudicare in comparatione bonita-
 uam: & sanctitatis tuæ, huius namque respectu mea sancti-
 munitas est iniquitas: noli me iudicare iuxta mensuram infi-
 nitorum tuorum beneficiorum; etiam hisce infinitā
 ingratitudine me correspondisse agnosco. Non intres
 in iudicium cum seruo tuo. Noli contra me agere Judi-
 cium rigorosum, sed misericordem: exerce iustitiam
 tuam; at tuā misericordiam temperatam: peccata mea re-
 pice; at simul cum Sanguine tuo, cum Passione tuā, cum
 Morte tuā. Orabis cum Sancta Matre Ecclesia: Pone
 Passionem, Crucem & Mortem tuam, inter iudicium tu-
 um & animam meam. Contentus sum Diuino tuo sub-
 iacere iudicio; sed cum hac conditione, vt non imme-
 diate me iudices, sed inter iudicium tuum & animam
 meam interponatur tua Passio, Crux tua, Mors tua: in-
 terponatur merita tuæ præcellæ Matris & meæ Regi-
 næ Mariæ, & dulcedine pietatis suæ mittigetur rigor
 tuæ iustitiæ: siquidem, iuxta dictum illius Sancti, si
 Deus secundum iustitiam suam veller castigare non
 modo omnia nostra peccata mortalia, quibus imposuit
 pnam eternam; verum etiam peccata venialia, veluti
 Thom. posterior K sunt

MOYSI
 DE REI
 MOY
 OV

3. *Abbas*
Agatho.

sunt distractiones cordis, & negligentiae, quas
timus sub Diuino officio, nullus saluaretur :
Deus, hæc sunt verba eius, imputaret distractiones
negligentias, quas in orationibus nostris & in officio
no incurrimus, salui esse non possemus. Quid
quandò Deus oculo seculo respiciet, non iam dico
distractiones & negligentias in operibus bonis committuntur
namque temporali saltem subiacebunt poenitentia
operà mala à nobis patrata cum suo numero
cumstantiis suis, quod toties conculcauerimus
tam eius legem, spreuerimus sancta imperia
cepta, ac Diuinæ voluntati pluries rebelles
extiterimus? quis poterit effugere? quis poterit
se abscondere? quis poterit esse saluus? Non
iudicium cum seruo tuo, Domine; eximo me, Domine
iudicio tuo, appello ad tuam misericordiam: & non
iudicium tuum exercere velis, tuâ sit illud
iudicium misericordiâ, dulcoratum pietate tuâ.
dam hoc caput piâ exhortatione Dionysii

S. Hier. in *Aperi oculos cordis tui ad intuendam hanc veritatem*
Ier. c. 2. cap. *formidandum tam immensum & æternale periculum*
25. de 4. *euadendam tantam damnationem; per conuersationem*
Novissim. *stam, timoratam, humilem, feruentem & perseverantem*
Psal 57. *Aperi oculos, & considera hanc veritatem: Effugere non poteris*
dicans, non permittens malos abire impunitos: Effugere non poteris
nos premio vacuos. Insuper aperi oculos meos ad intuendum
tantum formides, timeasque periculum, quale est coram
re sese Tribunali Dei, & coram eo præsentari in
præparatione. Denique procura æternam damnationem
mediante vitâ sanctâ, timoratâ, humilem, feruentem & perseverantem
in seruitio Dei.

